

sig fuldstændig beroligede, selv om det ærede Medlem gaar nok saa strængt trette med de Resultater, den er kommen til. Hvad angaar en anden Bemærkning, som det ærede Medlem fremkom med, da gif den ud paa, at Kommissionens Medlemmer vare henviste, kommanderede til at komme til det Resultat, der skulde naaes ved deres Overveielser. Jeg veed ikke, om denne Bemærkning er falden det ærede Medlem saaledes ud af Munden, thi det ærede Medlem vil upaatvibelig erkjende, at en saadan Udtalelse om selstændige Mænds Arbejder ligger omtrent saa nær ved Insult, som Noget kan ligge. Jeg indrede mig over, at denne Bemærkning ikke blev tilbagevist af den høitærede Formand, men da dette ikke skete, maa jeg paa egne og mine Medarbejders Vegne i Kommissionen bestemt tilbagevise den. Vi have arbejdet fuldstændig frit, vi have udvejlet vore Tanker uden noget som helst Tryk, hverken fra Ministeriet eller fra anden Side, og de Resultater, vi ere komne til, foreligge derfor aldeles frit efter fuldkommen rolig og upaavirket Overveielse af alle Forhold. Medens jeg saaledes bestemt maa gjøre Indsigelse mod disse Bemærkninger fra det ærede Medlems Side, finder jeg det fuldstændig naturligt, at det ærede Medlem fra sin Side gjorde alt Muligt for at svække de Resultater, hvortil Kommissionen er kommen, at han stillede enkelte Poster i Flertallets Betænkning sammen med enkelte Poster i Mindretallets og saa søgte efter bedste Gode at drage de fordelagtigste Slutninger ud deraf for sine egne Ansuelser. Jeg skulde meget gjerne have overladt den ærede Ordfører denne Fornøielse ubestaaende, da der jo kun er meget ringe Udsigt til, at Sagens reelle Behandling vil komme videre, men jeg skal dog tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger for at vise, i hvor overordentlig ringe Grad de Udtalelser ere staaende, som det ærede Medlem kom med angaaende forskjellige Ting, som han ønskede paaviste ved Hjælp af Udtrykkene i Kommissionens Betænkning. Jeg skal ganske flygtig forbigaa Bemærkningen om den Søofficer, der ikke var i Kommissionen. Da det ærede Medlem skulde paavise, hvad Søofficeren egentlig skulde bestille i Kommissionen, sagde han, at han kunde dog sige, hvad Skibet kunde taale; men jeg tror, at det vilde være meget vanskeligt for en Søofficer at sige det. Det skulde da være som Søartillerist, at han skulde kunne sige det; men til at sige, hvad en Skibside og en Pantserplade kunne taale, behøve vi ikke Søofficerer. De kunne vist være ganske udmærkede dertil, naar de ere studerede Artillerister, men iøvrigt tror jeg ikke, at de gjøre For-

bring paa særlig Sagskundskab i den Retning. Men en større Tilfredsstillelse syntes det ærede Medlem at finde med Hensyn til, at man nu efter hans Formening kunde se af denne Betænkning, at det var sandt, hvad der var sagt, at det var ikke nogen endelig Plan, Ministeriet havde forelagt. I denne Anledning oplæste den ærede Ordfører en Mindretalsbetænkning fra et enkelt Medlem af Kommissionen, som gif ud paa, at det formentlig vilde være heldigt, at den dobbelte Linie, som var ført omkring en Del af Fæstningen, blev ført igjennem ogsaa paa Bestfronten. Deri mente det ærede Medlem at se et Bevis for, at det ikke var noget Endeligt, Ministeriet havde forelagt. Jeg maa tilstaa, at det er mig ganske ufatteligt, hvorledes det ærede Medlem kan stille de to Ting sammen, Det Eine er en Befæstning, det Andet er en anden Befæstning. Hvorfor nu den ene Befæstning, som er af en anden Natur end den anden, ikke skulde være endelig, fordi et Mindretal foreslaar den anden Befæstning, synes mig uforstaaeligt. Tvertimod gaar Kommissionsbetænkningen ud paa, at saaledes som Befæstningstanken er opfattet i Ministeriets Forslag, maa den deraf udprungne Plan betragtes som endelig, og at der i alt Fald kun kan være Tale om i en langt borte liggende Fremtid at udvide denne Befæstning, men det er Noget, man ikke behøver at beskæftige sig med paa dette Tidspunkt. Det ærede Medlem var meget omhyggeligt med at oplæse denne Mindretalsbetænkning, men det forekommer mig dog, at han glemte en Sætning. Jeg tør ikke sige det bestemt, men det forekommer mig ikke, at jeg hørte den, og jeg vilde dog gjerne for Fuldstændigheds Skyld sige den til. Den lyder saaledes: „Mindretallet erkjender iøvrigt, at der ved Regjeringsforslaget vil opnaas en bethydningsfuld Sikkring af Byen ogsaa mod Landsiden.“ Dernæst mente det ærede Medlem at have fundet en Bekræftelse paa det Mangelfulde i Planen i de Bemærkninger, der vare gjorte med Hensyn til Flytningen af Fortet ved Maglebyhølle. Det ærede Medlem var meget glad ved at have gjort opmærksom paa, hvilken Betydning Svælget havde, og hvor ufuldstændigt og daarligt man havde sørget derfor. Han mente ogsaa, at Kommissionsbetænkningen klart godtgjorde, at det var Tilfældet. Smidlertid gaar Kommissionsbetænkningen for dette Forts Vedkommende ud paa at sige, at det fremgaar af de meget nøiagtige Undersøgelser, som have fundet Sted, at „store Pantserstibe intetsteds fra kunde foretage et virksomt Bombardement af Byen eller Bærstet uden at komme indenfor